

รายงานผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนา
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์

Report on the development of the small school in the big school administration
model to develop desirable characteristics of discipline of mathayomsuksa 4 students
of Buachedwittaya school in Surin provinc.

นายกิตติชัย แผ่นจันทร์

Mr.Gittichai Phanjun

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น โดย 2.1) เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนการพัฒนากับหลังการพัฒนา 2.2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ โดยการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ และระยะที่ 2 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 108 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 13 คน นักเรียน จำนวน 269 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ คู่มือรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 2.1) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหาร 2.2) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน

และ 2.3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

2. หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น พบว่า

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยหลังการพัฒนา มากกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารงาน โรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่ วินัยนักเรียน

Abstract

This research aims to 1) develop the model of the small school in the big school administration to develop desirable characteristics of discipline of mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya school, Surin provinc. 2) study the effectiveness of the model of the small school in the big school administration to develop desirable characteristics in discipline mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya, Surin Province, that developed by 2.1) comparing the desirable characteristics in discipline mathayomsuksa 4 students between pre-development and post-development 2.2) study the satisfaction of the model of the small school in the big school administration that the desirable characteristics in discipline of mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya, Surin Province. The research is divided into 2 phases as follows: Phase 1 create and develop the model of the small school in the big school administration to develop desirable characteristics of discipline of mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya school, Surin provinc. And phase 2 study the effectiveness of the model of the small school in the big school administration to develop dependent characteristics in discipline of mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya, Surin province. The research participants are 108 teachers, 13 the school boards, 269 students and 269 student's parents. The instruments were as follows 1) the instruments used for the

administration and development is the model managing text. 2) the instruments used for data collection were 2.1) the formulation suitability and feasibility assessment form of the administrative model. 2.2) the questionnaire of desirable characteristics in discipline of the students. and 2.3) the satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze the data were percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and t-test

The results of this research were as follows:

1. The results of appropriate and feasible for the administration model that has been developed that the consistency appropriate and feasible is the highest level.

2. After using the model of the Small school in the Big School administration to develop desirable characteristics in discipline mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya school, Surin province that has developed were found as following:

2.1 MathayomSuksa 4 students had developed higher desirable characteristics in discipline than before significant at level .01

2.2 The results of the satisfaction study showed that the stakeholders were the school boards, teachers, students and student's parents satisfaction with the model of the small school in the big school administration to develop the desirable character of student discipline mathayomsuksa 4 students of Buachedwittaya, Surin province overall is at the high level.

Keywords: administration model, the small school in the big school, student Discipline.

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมในการสร้างและพัฒนาคนให้มีความรู้ ความคิดความประพฤติ และคุณธรรม ช่วยให้คนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564) มีจุดเน้นในการพัฒนาประเทศสู่ความพร้อมทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีทักษะในการคิดเป็นทำเป็น การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองและให้ความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมให้เข้มแข็งสามารถเป็นภูมิคุ้มกันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559 : 7-20) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่ให้มีการบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม

ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561 : 34-43)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 ได้กำหนดหลักการแนวคิดการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิกุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดวิสัยทัศน์(Vision) ไว้ดังนี้ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง ในยุทธศาสตร์การพัฒนาได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและ คุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไปจัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : ฉ – ฉม)

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและ

การศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกได้แก่รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3) จากสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันพบว่า เยาวชนไทยถูกรุมล้อมด้วยสื่อและสิ่งเร้าที่ชักนำและยั่วให้พฤติกรรมเสี่ยงไปในทางที่ไม่ดีได้ง่าย พฤติกรรมเหล่านี้จะพบมากในโรงเรียนได้แก่การขาดเรียนบ่อย การขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียน การขาดระเบียบวินัย การไม่รับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองและส่วนรวม การทะเลาะวิวาท การพูดจาไม่ไพเราะ และนิสัยก้าวร้าวซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจมีสาเหตุมาจากการขาดความอบอุ่นจากครอบครัวผู้ปกครองทำงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวแตกแยก การคบเพื่อน การเล่นเกมที่ไม่สร้างสรรค์ รวมถึงครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการในการป้องกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหล่านี้ เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามความคาดหวังของผู้ปกครองของโรงเรียนและชุมชน เพื่อที่จะเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติมีทักษะชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเก่ง ดี และ มีความสุข (เบญญาภา หลวงราช, 2560 : 1-5)

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบัวเชดวิทยาเกี่ยวกับสภาพบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน ข้อมูลเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน การสัมภาษณ์ครูที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัย โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นวัยรุ่นจะไม่ค่อยปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับรุ่นน้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน โดยเลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อต้องการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นนักเรียนที่จะต้องศึกษาอยู่ในโรงเรียนเป็นระยะเวลา 3 ปี นักเรียนจะได้นำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยที่ได้รับการพัฒนาไปใช้ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยต้องการสร้างรูปแบบการบริหารงานที่จะนำมาพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยและมีคุณภาพเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 33 โรงเรียนบัวเชดวิทยา หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ต้องการ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น โดย

2.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนการพัฒนากับหลังการพัฒนา

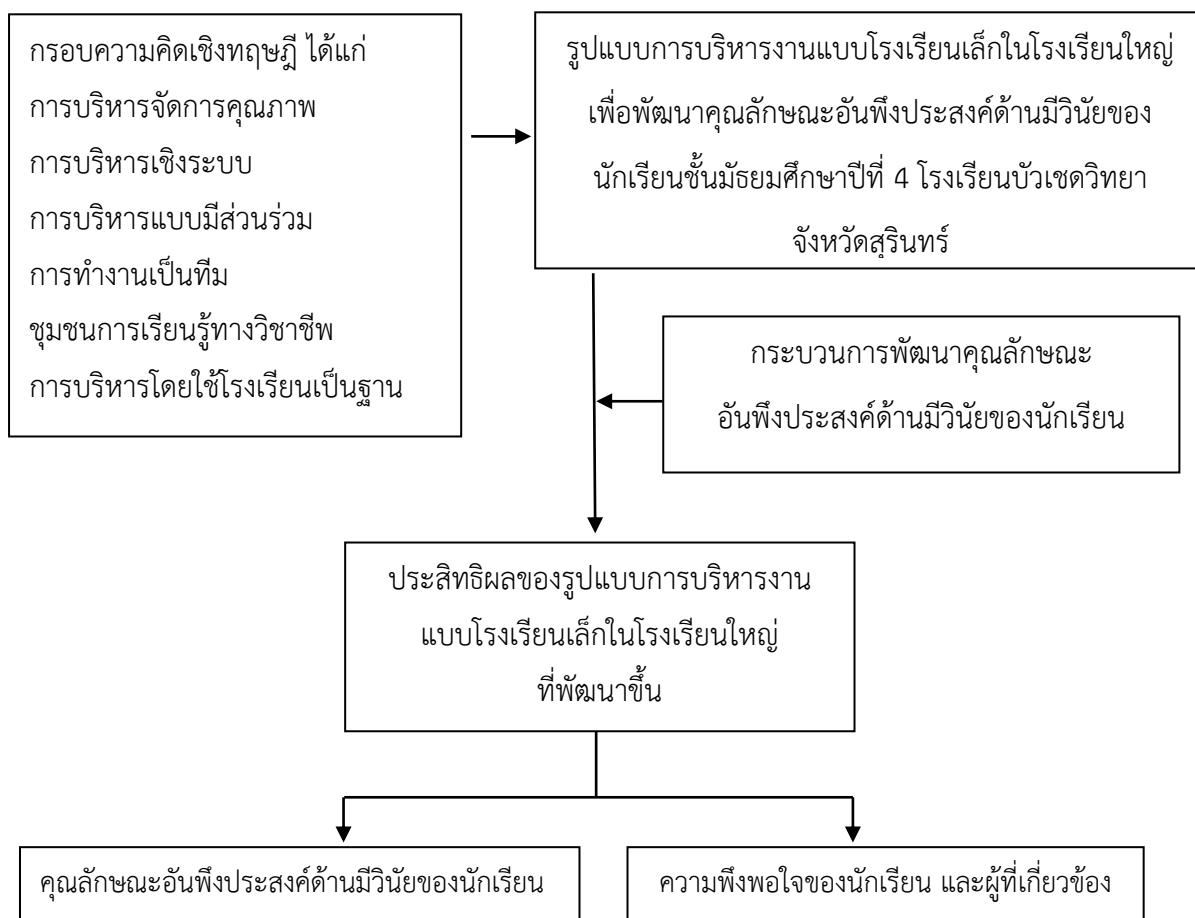
2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในลักษณะเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในปีการศึกษา 2561-2562 ซึ่งได้ดำเนินการสังเคราะห์และยกร่างรูปแบบการบริหารงาน การจัดทำคู่มือ การสร้างเครื่องมือแบบประเมินต่าง ๆ และทำการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น โดยเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนการพัฒนากับหลังการพัฒนา และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในปีการศึกษา 2562 โดยมีกลุ่มเป้าหมายดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน (คน)
1. ครูและบุคลากรทางการศึกษา	108
2. คณะกรรมการสถานศึกษา	13
3. นักเรียน	
3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1	35
3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2	37
3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3	31
3.4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4	30
3.5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5	39
3.6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6	38
3.7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7	25
3.8 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8	17
3.9 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9	17
4. ผู้ปกครองนักเรียน	
4.1 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1	35
4.2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2	37
4.3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3	31
4.4 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4	30
4.5 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5	39
4.6 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6	38
4.7 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7	25
4.8 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8	17
4.9 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9	17
รวม	659

กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารมีดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ คู่มือรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 2.1) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบบริหาร 2.2) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน และ 2.3) แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเขตวิทยา จังหวัดสุรินทร์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา
 2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกรอบความคิดเชิงทฤษฎี ได้แก่ การบริหารจัดการ คุณภาพ การบริหารเชิงระบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 3. สังเคราะห์และยกย่องรูปแบบการบริหารงาน และการสร้างเครื่องมือที่เป็นคู่มือและแบบประเมินต่าง ๆ
 4. จัดกิจกรรมประชุมวิพากษ์รูปแบบและเครื่องมือที่เป็นคู่มือและแบบประเมินต่าง ๆ
 5. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ
 6. ปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำรูปแบบที่ปรับปรุงแล้วมาใช้ในโรงเรียน
- การตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหาร ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อควรปรับปรุงแก้ไข โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังนี้

1. นายไพศาล วุฒิฉานนท์ คุณวุฒิ กศ.ม. (การประถมศึกษา) รองศึกษาธิการภาค 13 รักษาการในตำแหน่ง ศึกษาธิการภาค 13 สำนักงานศึกษาธิการภาค 13 จังหวัดนครราชสีมา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี คุณวุฒิ กศ.ด. (สาขาวิชาการทดสอบและวัดผล การศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาโปรแกรมทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์
3. ดร.สำเริง บุญโต คุณวุฒิ ปร.ด. (สาขาภาวะผู้นำและการบริหาร) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จังหวัดสุรินทร์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
4. ดร.จรัส สอนกล้า คุณวุฒิ ศษ.ด. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
5. ดร.พัลลภ พัวพันธ์ คุณวุฒิ ศษ.ด. (สาขาการบริหารการศึกษา) ผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าตูมประชาเสรมวิทย์ จังหวัดสุรินทร์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ

การประเมินคุณภาพความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบและคู่มือการบริหาร โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้มาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้น้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้น้อยที่สุด

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบประเมิน
2. ศึกษาการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้มาตราส่วน 5 ระดับ
3. สร้างแบบประเมินตามหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน นิยามศัพท์ และตัวชี้วัด
4. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน
5. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0 มาใช้ ผลการประเมินพบว่า ข้อคำถามมีความตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8-1.0
6. นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย
7. นำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบและหาความเชื่อมั่นโดยการทดลองใช้แล้ว นำมาจัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล ปฏิบัติดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตามกำหนดกรอบระยะเวลาในการศึกษาการใช้รูปแบบการบริหารในปีการศึกษา 2562
2. โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ได้ประกาศใช้แนวทางการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษาตามนโยบายการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด
3. โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำกับติดตามและนิเทศชี้แนะตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักเรียน ก่อนการใช้รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน
5. ดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์

6. เก็บข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน

7. ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบ Google Form มาช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป โดยการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้วิธีการทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมจากข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สังเคราะห์สรุปข้อค้นพบต่าง ๆ และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาโดยภาพรวม

ผลการวิจัย

รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบที่ 1 สภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context) คือสภาพแวดล้อม บริบท ของโรงเรียนบัวเชดวิทยา หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ช่วงเวลา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์

2. องค์ประกอบที่ 2 ปัจจัยนำเข้า (Input) คือทรัพยากรทางการบริหารทุกด้าน เช่น นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน งบประมาณ สื่อวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น

3. องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการ (Process) คือการนำเอาปัจจัยทางการบริหารทุกประเภทมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ปัจจัยทั้งหลายเข้าสู่กระบวนการทุกกระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครู และนักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้ร่วมกันดำเนินงาน ดังนี้

การบริหารงานของโรงเรียนใหญ่ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล หัวหน้ากลุ่มบริหารงานงบประมาณ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป คณะครูและบุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันบริหารงาน

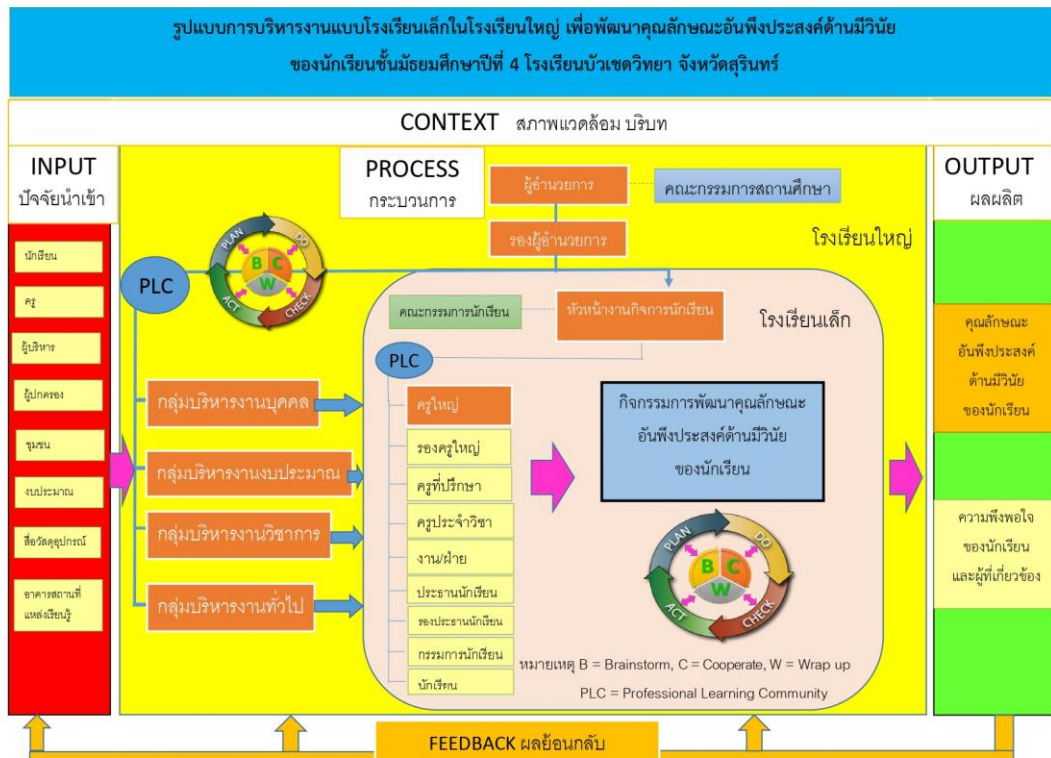
การบริหารงานของโรงเรียนเล็กประกอบด้วย หัวหน้างานกิจการนักเรียน คณะกรรมการนักเรียน ครูใหญ่ รองครูใหญ่ ครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชา ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ ประธานนักเรียน รองประธานนักเรียน และนักเรียน ที่อยู่ในโรงเรียนเล็กร่วมกันบริหารงาน โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียน และมีนวัตกรรมการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยกระบวนการ PDCA^{+BCW} ซึ่งใช้กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย P (Plan) การวางแผนงาน D (Do) การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง C (Check) การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน A (Act) การปรับปรุงพัฒนาระบบกลไกในการดำเนินการ และใช้หลัก +BCW ดังนี้ B (Brainstorm) หมายถึงการระดมความคิดเพื่อวางแผนการปฏิบัติงาน C (Cooperate) หมายถึงความร่วมมือในการพัฒนาองค์กร และ W (Wrap up) การสะท้อนผลถึงการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้วสรุปถึงผลงานและผลลัพธ์ขององค์กร นำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการพัฒนาการปฏิบัติงาน

4. องค์ประกอบที่ 4 ผลผลิต (Output) คือผลที่เกิดจากปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัย 6 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการแสดงความเคารพ ด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านความอดทน

5. องค์ประกอบที่ 5 ผลย้อนกลับ (Feedback) คือการนำข้อมูลจากองค์ประกอบด้านผลผลิตของรูปแบบการบริหาร ผลความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะ มาทำการปรับปรุงแก้ไขให้รูปแบบการบริหารงานมีความสมบูรณ์และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสังเคราะห์รูปแบบการบริหารได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ได้รูปแบบดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้จากการวิจัยและพัฒนา

ผลการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ที่พัฒนาขึ้น พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยหลังการพัฒนา มากกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ได้ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการคุณภาพ การบริหารเชิงระบบ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ชุมชน

การเรียนรู้ทางวิชาชีพ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน งบประมาณ สื่อวัสดุอุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก หลักสูตร เป็นต้น กระบวนการ (Process) โดยการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ใช้วัตรกรรมการบริหารจัดการโรงเรียนทั้งระบบด้วยกระบวนการ PDCA^{+BCW} ซึ่งใช้กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย P (Plan) การวางแผนงาน D (Do) การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง C (Check) การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน A (Act) การปรับปรุงพัฒนาระบบกลไกในการดำเนินการ และผสานด้วยหลัก +BCW ดังนี้ B (Brainstorm) หมายถึงการระดมความคิดเพื่อวางแผนการปฏิบัติงาน C (Cooperate) หมายถึงความร่วมมือในการพัฒนาองค์กร และ W (Wrap up) การสะท้อนผลถึงการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้วสรุปถึงผลงานและผลลัพธ์ขององค์กรนำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและผลผลิต (Output) 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ผลการการวิเคราะห์ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับคณาภรณ์ สิมวงศ์ (2560 : 163-165) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 มีความเป็นไปได้อย่างดีและความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และกาญจนา คิง (2561 : 133-135) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความเหมาะสมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการในการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบจากแนวคิด ทฤษฎี และนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อให้ได้แนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการดำเนินการ

ผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยหลังการพัฒนามากกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับประภาพร ภาคี (2558 : 98) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธาตุทองอำนวยการวิทย จังหวัดสกลนคร พบว่าผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีวินัยหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนุวัฒน์ อุทราสวัสดิ์ (2561 : 30) ที่ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบัวใหญ่ พบว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึง

ประสงค์นักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนมีผลในการพัฒนานักเรียนให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ทั้งนี้สอดคล้องกับพรรัตน์ ชัยเรือง (2559 : 168) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และอัมกัญญ์ ก๊กมาศ, ฉลอง ชาตรูประชวีน และวาริรัตน์ แก้วอุไร (2556 : 56) ที่ศึกษาเรื่องผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกีฬากลางการบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความพึงพอใจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกีฬากลางการบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวเชดวิทยา จังหวัดสุรินทร์ ทำให้นักเรียน ครู ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีนวัตกรรมในการบริหารงานที่เหมาะสม และสามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้

1. สำหรับสถานศึกษาที่สนใจนำไปใช้ ต้องศึกษาและทำความเข้าใจรูปแบบให้มีความชัดเจน และสามารถประยุกต์กระบวนการบริหารจัดการได้ตามความเหมาะสมและตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา
2. ควรมีการนำรูปแบบการบริหารงานที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ เช่น สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของนักเรียน เพื่อหาข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สำหรับในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป
2. ควรศึกษาวิจัยในลักษณะการประเมินผลโครงการ เพื่อศึกษาความยั่งยืนของคุณภาพการศึกษาภายใต้การนำรูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้นนี้ และศึกษาการพัฒนาที่ต่อเนื่อง
3. ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารงานแบบโรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรกช วรรณไชย. (2559). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: องค์การสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจน์กมล สุวิทยารัตน์ และชนิษฐ์ สุวรรณศิริ. (2561). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมโฮมรูม. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- กาญจนา คิง. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- คณาภรณ์ สีมาวงค์. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี : บุ๊คพอยท์ .
- ธร สุนทรายุทธ. (2551). การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป : ทฤษฎี วิจัย และปฏิบัติทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- ธัมกัณท์ กีกมาศ, ฉลอง ขาตรูประชูวิน และวาริรัตน์ แก้วอุไร. (2556). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกีฬาคณะการบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 15(3), 51-58.
- นพรัตน์ ชัยเรือง. (2559). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 11(2), 159-174.
- นุวัฒน์ อุทาสสวัสดิ์. (2561). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบัวใหญ่. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 1(1), 24-37.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- เบญญาภา หลวงราช. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประภาพร ภาคิ. (2558). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2555). **การวิจัยทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ฝึกหัดครู: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พิณสุตา สิริธรรังศรี. (2556). **รายงานการวิจัยและพัฒนาเรื่องรูปแบบการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการทางการศึกษา.
- วรมน วีตะเสวีระ. (2557). **กลยุทธ์การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41**. วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีนิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 : ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 - 2579**. กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวามกราฟฟิค จำกัด.
- . (2561). **การวิจัยและพัฒนารูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา**. กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวามกราฟฟิค จำกัด.
- Bellanca, James and Brandt, Ron. (2010). **21st Century Skills : Rethinking How Students Learn**. USA: Solution Tree Press.
- Elbla, A.I. F. (2012). Is punishment (Corporal or Verbal) an effective means of discipline in schools? A case study of two basic schools in Greater Khartoum/Sudan. In **ProcediaSocial and Behavioural Sciences**.Elsevier Ltd. Pp. 1656-1663
- Geboers, E. Geijssel, F. Admiraal, W. and Dam, G. (2015) “Citizenship orientations and knowledge,” in primary and secondary education. **Social Psychology of Education**. 18(4), 749-767.
- Minton, J. S. (2012). **Using psychology in the classroom**. London: SAGE Publications Ltd.
- Nobuku Uchida. (2012). **Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children**. Tsukuba:University of Tsukuba.
- Ugurlu, Beycioglu, Kondakei, Sincai, Yildirim, Ozer and oncel. (2015). The views of Teachers towards perception of discipline in schools. In **Procedia-Social and Behavioural Sciences**. Elsevier Ltd. Pp. 120-125.